

KÖZMŰVELŐDÉSI, TÁRSADALMI, GAZDÁSZATI, IPARI, KERESKEDELMI ÉS NEVELÉSÜGYI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSMEGYE ÉS A MEGYEI TANFELÜGYELŐSÉG HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELEN:

hetenként egyszer, vasárnap.

Egyes számok 20 krajczárjával kaphatók könyvkereskedésekben.

A kéziratok a szerkesztőséghez, pénzek s reklamációk a kiadó-hivatalhoz utasítandók.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Előfizetési feltételek.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre . . . . . 5 frt - kr.

Hat hónapra . . . . . 2 frt 50 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal is küldhetők.

Hirdetések.

Hivatalos hirdetések díja a bélyeg-illetékkel együtt: 1—100 szóig 1 frt 30 kr., a 100-on fölül minden szó 1 krajczárjával számítatik. E hirdetések után járó díj előlegesen küldendő be.

Magán hirdetések: négy hasábos petit sor egyszeri közlésért 7 kr., kétszeriért 6 kr., többszöriért 5 kr. — Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.

A nyilttérben: minden három hasábos garmond sor díja 20 kr.

Az iparos-segégekről.

Mindazon eszközök és módok alkalmazásában, melyek nemzeti iparunk fejlesztése szempontjából eddig igénybevételek, lehetetlen észre nem venni és helyeselni a szélsőségekhez kapcsolódó amaz eljárást: midőn iparügyünknek csak két végoldalát, a „mesterinasok képzését“ s az „ipartársulatok rendezését“ vesszük kultiválás alá, de a dolog érdemének közepét: az iparos-segégeket kihagyjuk az iparfejlesztés számításából.

Nem megvetendő ugyan, sőt elkerülhetlenül szükséges, hogy az ipartanodák minél nagyobb számban föllállítva, alkalmas és szakszerűleg képző eszközül szolgáljanak az iparos-tanonczoknak; nemkevésbé szükséges az is, hogy az ipartársulatok czélszerűrendezésével az iparos-mesterek számára a létérti küzdelemben az anyagi és szellemi előmenetel biztosítottassék.

Ámde hol késik a gondoskodás az iparos-segégekről, kik a mai napság is a régi slendrián viszonyok között tespedve s oly betegesen alkotják az ipar-kontingens zömét, igazán mondva: „derekát“, hogy ennek ignorálása mellett aligha fog sinlődni iparunk valaha egészségesebb vérmozgáshoz juthatni.

Ne feledjük, hogy a „láb“ és „fej“ gondozása még nem hoz létre a testben életerős működést, ha a „törzs“ egészségét figyelmen kívül hagyjuk!...

S ugyan felelhetjük-e, hogy az iparfejlesztés nem kizárólag a tanoncz- és mester-ügyek rendezésében, hanem jórészt a segédekben is kulminál, mert ez utóbbiak képezik az iparos-osztálynak azon legjelentékenyebb tömegét, kiknek kezéből a munkarendelő-közönség kielégítő produktumot, — a munka-adó mester pedig kielégítő anyagi hasznot vár!

Nincs hát kigondolható mentség annak indokolására, hogy az iparos-segédek jelenlegi helyzetében a szakismeret hiányain segíteni, társadalmi elmaradottságukat s erkölcsi hanyatlásukat jobbrafordítani nem kellene, vagy nem lehetne. Sőt ellenkezőleg!, ezt tenni: kell is, lehet is.

Legény-egyleteket nekik mielőbb s minél több helyen!

Az ily egyletek, jó institúciók és jó vezetés mellett, hamarosan meghozzák a kívánt jó eredményeket iparos-segégeinknél, kik ma — ily egyletek hiányában: elmaradnak a saját szakmájuk belső haladási útjaitól, mert számukra nincs hely, nincs alkalom, hol nyilvánosan és komolyan törekvő tudnivalóság-sal cserélhetnék ki szakjukbeli eszméiket és nézeteiket, s hol gyakorlatilag is bemutatnák egyes képzetesebb erők az ügyesebb fogásokat a kevésbé jártasak előtt, kikben ezáltal a nemes verseny föltámasztaná a jó-törekvést a haladásra.

De a mai viszonyok között el kell maradniok segégeinknek az erkölcsi és társadalmi műveltség terén is: mert szabadidejüket — az üdvösen szórakoztató Legény-egylet hiányában — csak kárhóztos dolgokra fordítják, midőn a rossz példák vonzó-erejének engedve, a korhelység s egyéb illedelmetlen extravaganciák által alapját vetik meg később okvetlenül bekövetkező szomorú ekzisztenciájuknak, melyben betegségük gondviséletlenül — s esetleges elnyomorodásuk segélytelenül marad, vagy ha fölépül is egészségük, de a munkakedv kihal

belőlük s akkor lesznek a legszánandóbb lények, mert e ponton a fiatal emberre — ki tán nagyra és sokra vihette volna — az elzúllás rohamos lépésője vár.

A segédügy jelenlegi gondozatlan viszonyai között vajjon lehet-e jótállani még a legnagyobb gonddal képzett tanonczért is, hogy ez segédkorában el ne tántorodjék s a föntebb esetelt bajoknak áldozatául ne essék?!

Mindezen s még sok más oldalról észlelhető bajok és hiányok eléggé fölhívják figyelmünket arra, hogy a Legény-egyletek föllállítását — az iparos-osztály és az iparfejlődés érdekében — mint nemzetgazdászati fontos intézményt ajánljuk és sürgezzük minden oldalról.

Tegyen meg ezirányban minden lehető — elsősorban is az iparos-osztály, nevezetesen a „mesterek“, hogy az annyiszor panasztól zilált viszony köztük és a segédek között minél előbb jobbra forduljon, s hogy ekként a nagyobb erkölcsi és társadalmi kvalifikációju segédek tartása mellett nagyobb képességgel s nagyobb jövedelemmel legyenek üzhetők az egyes iparágak.

De munkáljon közre a művelt közönség is a Legény-egyletek megalkotásában: és pedig részint azért, mert eziránybani buzdításával — s ha kell — némi csekély anyagi áldozatával a hazai iparnak egyik legelhanyagoltabb részén fog üdvös lendületet előidézni; részint azért, hogy a még mindig nagyszámban levő „ósdias“ nézetű iparos-mesterek csökönőssége s a haladás iránti ellenszenve megtöressék a műveltebb közönség imponáló beavatkozása által.

Ennyit elmoudani e tárgyban — most egyelőre elégnék tartunk. Alapszabály-féleket, vagy szervezési mintákat a Legény-egyletek megalkotására vonatkozólag nemsokára közölni fogunk; addig is ajánljuk az eszmét a kivitelre, mert ez — habár még nem is késő, de az „égetővé“ vált kérdések“ stádiumát már régen túlhaladta, természetesen: visszafelé.

Pedig a jelszó: előre! Előre hát a Legény-egyletek megalkotásával még a kisebb községekben is, hol az iparos-segédek létszáma — külön kereset-ágak szerinti — egyletalkotásra kevésnek mutatkoznék!

Alakuljanak s egyesüljenek úgy, amint lehet, mert egy, különféle iparos-segégekből alakult Legény-egylettől még mindig több üdvöset és hasznosat várhatni, mint a jelenlegi elparlagiasodott állapottól!

Gondolatok a kályha mellett.

Még tart a tél, most vagyunk a közepén. Kűnn a hideg dermeszt, bent pattogó hasábok lángja óv a dermedés ellen. Ösödiktől fogva így tesz az ember, fűtött szobát teremt magának évenként a téli évszakra. — Teheti, mert az rt teremte isten az erdőt, hogy ne csak butor- és épületfát szolgáltatson, hanem jusson belőle naponként a fazék alá is, no meg télen is legyen miért kiadni a pénzt a fapiacson.

És mi, gondolatokba merülve, nézzük a téli estén a szoba kályhájában lobogó lángokat, melyek a folyton haladó idővel fölemésztk a hasábokat s lesz belőlük hamu, mint az emberből por; talán e hasonlatos enyészeti procezzusban rejlik ama különös gondolatok oka, melyekkel a lobogó tűzbe nézni s rajta elmerengni csaknem minden ember megszokott, sőt némelyik szeret is.

Ilyen lekött gondolatokat leginkább a fa lángja idéz bennünk elő; a kőszén és kőszén már nem alkalmasak erre, mert lángjuk nem oly érdekes és hamuvá létejük is lassabban történik, s talán azért, mert a

tudósok allegorizálása szerént: a kőszén úgy sem egyébb, mint „aszalt napsugár“, mely evezredek előtt zárkózott belé az ősi korszakok kihalt és megkövült növényzetébe.

Még nem is olyan régen sok ember úgy vélekedett, hogy a módos ember fával, (az alvidéken szalmával), a szegény ember pedig szénrel fűt és főz.

S íme, pár évtizedtől változtatott e nézeten! Ma szamatalan nagyuri haznál szénen s kőszénen égetnek — még ott is, hol az erdőhiány eddig be nem állott. S miért? Részint divatból, mert a szénfűtésre készült kályhák igen csinosak; részint okszerű belátásból, mert a szénfűtés olcsóbb is és kivált a köpönyeges kályhakkal — mint mondják — egészségesebb is.

Pedig tulajdonképp a szénfűtés azért kapott annyira lábra, mert ma már a természettudósok bizonykodásai nélkül is érezhetővé vált a fahiány, s így a fűtésre oly anyagot kénytelen az ember használni, mely a czél és zseb összehozott igényeit leginkább kielégíteni képes. Így változnak az idők s velük együtt az emberek szokásai és nézetei.

És az ember csak annyiban nem változik, hogy neki az ebédhez főzni s a tél ellen fűteni még mindig kell. Nagy szerencse, hogy az erdőkiméltés törvényesítése mellett is van mire számítanunk a kőszénben, mely az őskorból jötevény hagyományképen szállott reánk, utódokra. Csakhogy az ember gyaroló s ennél fogva tékozlóvá is könnyen lehet. Mert már is annyira alája fűtött a földgolyónak, hogy nemcsak a tűzhely és kályha számára aknázza ki a gyémántnál is többet érő fekete kincset, hanem még egyebekre is pazarolja azt, nevezetesen a vízi és szárazföldi közlekedő eszközökre, gárákra, sat.

Mai korunkban még csak könnyű szerrel eltűzelgetünk, mert szénen bányászni — ma még többet lehet az elégnél, azonkívül pedig okkal-móddal egy kis fánk is csak kerül a házhoz, mert itt-ott még vannak szép erdeink s ezek szaporításáról pedig a törvény gondoskodik. — Mink hát csak megélünk valahogy, a többi már az utódok gondja lesz. Hogyan és mivel fognak ezek tűzteni?...

Mert az tény, hogy az emberiség létszáma évről-évre szaporodik, de tény az is, hogy amint a faszükség már máig beállott, úgy beállhat valamikor a kőszénhiány is, mert a magyar közmondás szerént: „nincs az a sok, ami idővel el ne fogyjon“.

Pedig, hogy a föld kőszéntartalma végre ki fog apadni, ez kétséget nem szenved.

Azokról a híres angol kőszénbányákról — melyekből évenként 132-millió tonna-mennyiségű szénen égetnek el, — tudományosan hitelt érdemlő számadatokkal be van bizonyítva és kétségbevonhatatlanul megjövendölve, hogy 250-év múlva már nem lesz bennük egyébb az ürességnél. S valamint az angol —, úgy más kőszénbányák is ki lesznek merülve előbb-utóbb: akkor aztán akár ki is törülhetik utódaink a „tűz“ és „melegség“-szókat a szótárakból; csak hogy persze akkor önmagukat is ki kellene törölniök az élők sorából.

Ez utóbbit azonban aligha fogják tenni, mert hozzánk hasonlóan ők sem fogják nélkülözhetni a ragaszkodást az élethez, melynek föntartása kedvéért az emberi ész annyi sokféle segédeszközt tudott már eddig föltalálni, vagy megteremteni. Mert különös egy teremtes az ember: szép képességeivel sok lehetetlenségnek látszó dolgot tud véghezvinni, kivált ha ilyenre a szükségétől kényszerítették.

Átalában elmoudhatni, hogy az emberi ész többet tanult s többet tett szerűségéből, mint önkaratból. S így a jövő század emereinek is a miénknel fejlettebb elméje fölfogja találni a módot, melylyel a szoba-hozott tűzelőszer-hiányon segíteni tudjon.

Valóban nem érdektelen az a kíváncsiság, mely a mai ember lelkében aziránt merül föl: vajjon mivel fog fűteni és főzni a jövő század emere?

E kérdésre minden csapongó fantázia nélkül lehet — legalább is a dolgot megközelítő s talán kielégítő felelet adni; mert aki a tudomány máig elért állapontjáról elfogulatlanul tekint a jövőbe, lehetetlen kétségbevonnia azon élénk remény teljesültét, hogy a már is beállott rohamos haladás mellett épügy sokszorosán többet tud teremteni az utókor nálunknál, amint a mai ember észtehetsége sokszorosán föltalaladja az ősökét.

A tudomány jelen állapontjáról következtetve, a jövő századok fa- és kőszén-hiányát, illetve a tűz et jóformán az fogja pótolni, ami ma sok tekintetben a

munkaerőt pótolja, tehát a tüzet a jövő században aligha fogja egyéb eszköz szolgáltatni, mint a gépek valamelyike. S e gép aligha lesz más, mint a nagy jövőre hivatott elektromos gép (villamosgép).

Igen ám, kérdezhették valaki, csak hogy a villamos gépek is csak úgy végezhetnek bizonyos munkát, ha ehhez a mozgató erőt máshonnan kapják!...

Ez ellenvetés ellen először is egy alaposan tudományos reményt hozok föl, mely abból áll, hogy mikorra a közönségek kimerülnek, akkor már oly tökéletesen fognak kereszttől menni a villamos gépek, hogy máshelyről köleszöntött mozgató erő nélkül is képesek lesznek munkát végezni, s ennek következtében hőfejlesztést eszközölni. Sőt ha a villanygépek önmozgató képessége később válnék lehetővé, mint mikorra a közönségek kimerülnek: akkor mozgató erők gyanánt még mindig rendelkezésre áll a szél és a víz fölhasználhatósága.

A földgolyót behálózó számtalan folyamok és patakok folyásában kiszámíthatatlanul több erő szunnyad, mint amennyit belőle holmi vízigépek, malmok sat. mozgatóására fölhasználunk. S eszerint egy nagyobb folyó erejével, vagy a szél által hajtott dinamo-elektromos gép egy egész vidék számára képes a hőfejlesztéshez szükséges mozgató erőt eltelegrafálni. — Hogyan?

Vegyünk föl illusztrációul egy gyakorlati példát. Ilyen alkalmas például jönnek találok fölhozni a Niagara-zuhatót, mely minden órában 100-millió tonna vizet ömleszt alá 150 lábnyi magasságból. E nagy-szerű vízesség egymaga 17.000.000 lóerőt rejt magában, és e 17-milliónyi lóerő ma semmire sincs fölhasználva, elvesz hiába! Pedig, ha e zuhatóban levő erőt (például a lezuhant vízmennyiségnek visszaszivattyuzását) szénrel fűtött gőzgépekkel akarunk visszaszállítani: akkor e célra a közönségek 266-millió tonnát kellene minden évben föltüzelniük, tehát e munkához majdnem annyi szén kellene, amennyit a kerek föld minden pontján évenként összesen elfogyaszt az emberiség.

A Niagara-folyón kívül még egyéb folyóink is vannak, még pedig számosak, melyeknek vizei itt ott fölgátolva: hatalmas mozgató erőkül használhatók nagyobb szabású dinamo-elektromos gépek hajtására.

Egy ily, erősebb gépek vízessége által hajtott, dinamo-elektromos gépből — a benne kifejtett villamos áramot megfelelő elágazásokban (a távirdai póznák és sórónyok mintájára) elvezethetjük nagyobb távolságra is, pl. gyárakba, csarnokokba, sőt egyes házakba is, hol aztán az eltelegrafált villamos erőt fölhasználhatjuk gépek hajtására, villamos világításra, sat.

Hát a fűtés?

Az is ép úgy történik. Az egyes házakhoz bevezetett elektromos drótok végei közé illesztünk egy platina-drótból készült tekereset, mely rögtön megfűszedik és oly nagy hőt fejt ki, hogy még a vízbe merítve sem csökken tüzesége, sőt a vizet jobban megmelegíti és hamarabb fölforralja, mint az égőfa, vagy a köszén tüze. Már most ki mondhatná, hogy ahol vizet forralni lehet, ott főzni is nem lehetne? S vajjon lehet e ott kétségbeesni a szobafűtés miatt, ahol ily gyorsan lehet vizet forralni, melynek melegével ma is annyi sok és ékes paloták teremtették a nagy urak??

Ne essünk hát kétségbe a tüzelőanyag miatt unokaink fölött, mert mire a köszénbányák jelenlegi tartalma csak alig félig kifogyott, akkor már (vagy még előbb is) muzeumokba kerülnek a mai kályhák s helyüket és szerepüket unokáink lakánál egészen más és ezélszerűbb instrumentum fogja betölteni.

Sőt ki tudja, hogy holtunk napjáig mi is nem érünk-e meg ehhez hasonló elektromos csudát?!

Zobor.

Különfélék.

— Vasutügyi bizottságunk ma indul utra, hogy küldetéséhez híven a befolyásos köröket Bécsben és Budapesten arra bírja, miszerint a közel jövőben építendő vasut Lévat is érintse. E városnak létfontossága függ e vonal építésétől, melynek érdeke elválaszthatlan Barsvármegye kulturális és forgalmi fejlődésétől. A megye közönsége már megtette kötelességét, midőn kimondá, hogy e vasutvonal építését támogatni fogja és az Esztergom-Nána-lévai (barsmegyei) vonalrész építésénél a terület kisajátítását töle telhetőleg megkönnyíti. De Léva városa sem vonulhat vissza érdekeinek támogatásától s azért is indítja most utnak követőit, hogy az építő vasutársulat előtt a helyzetet megvilágítsák, s keressék föl a kormányt is, kérve ennek jóakaratu támogatását. Az utrakelt küldöttségben részt vesznek: Mácsay Lukács, Leidenfrost László, dr. Brach Ferencz, Boleman Ede, Holló Sándor, dr. Pólya József, Czirók János, Bakó Ferencz. E bizottságot már csak Léváról is 7000 ember feszült figyelmével kíséri útjában s az érdekelt nagy-vidékkel egyetemben kíván áldást a küldöttség munkájára. Adja isten, hogy fáradságukat az óhajtott siker koronázza! Az eredményt már jövő számunkban valószínűleg bemutathatjuk olvasóinknak.

— A lévai jót. nőegylet tegnapi táncestélye igen szép sikerrel tartatott meg. Az ünnepies izléssel díszített bálterem a legkedvezőbb hatással fogadta magába a megjelent díszes közönséget. Izlés, eszmé és elegancia lengte át a szemlélőt mindenütt, különösen a hölgyközönség báli toilletjei föltűnő szépek és kedvesen imponálóak voltak, ami még kedvesebbé tette az amúgy is kedves hölgyvilágot. Volt is jókedv a közönség minden rétegében, mindenkinek kijutott a maga része: táncból, eszegegésből s a kedélyességből egyaránt. El lehet mondani hogy kitűnően mulatott mindenki a maga kedvére s a jótékony ezél javára. A vígadó elegáns közönség fölötti első szemlének után a következő névsort közöljük olvasóközönségünkkel: Beresny Gusztávné, Belházy Lászlóné, Czirók Jánosné, Gerhardt Oszkárné, Holló Sándorné, Kabina Józsefné, Levatic Mártonné, Levatic Gusztávné, Mailáth Istvánné, Marschall Károlyné, Maress Lászlóné, Nemecsek Gyuláné, Pólya Józsefné, Pomóthy Gáborné, Reidtner Adolfné, Vass Lipótné; továbbá: Beresny Irma, Kabina Madeszta, Leidenfrost Paula, Leyrer Stefánia, Leyrer Izabella, Levatic Irma, Mailáth Birike, Medvezky Henriett, Marschall Irma, Maress Miczi, Pomóthy Gabriell, Pólya Irén, Reidtner Ilka, Reidtner Irén, Vass Paula sat. S folyt a vigalom reggelig.

— Hűsimitáció. A kormány által most készített s az ipartörvény módosítását célzó javaslatban a közönségekben történő hűsimerítés nézve következő új intézkedések vétettek föl: „Ha a hűsimerítés szabad gyakorlása mellett egyes közönségeknek marhahússal való ellátása biztosítható nem volna, ily közönségek kívánságára a törvényhatósági ipartanács esetéről-esetire külön intézkedéseket tehet. Ezen intézkedések, amelyeknél az elsőfokú iparhatóság és a kereskedelmi és iparkamara meghallgatandók, a következő elvek alapján tehetők: a) a marhahúsmérés szabad gyakorlása megszűnik és ezen iparszámhoz köttetik; b) a marhahús ára időnként az elsőfokú iparhatóság által szabályoztatik; c) a marhahúsmérés rendes kezelése az iparhatóság által ellenőriztetik.”

— Intő példa megyei pénztintézeteinknek! Egyik szomorú példáját mutatja a lelkiismeretlen kezelésnek, vagy — ha úgy tetszik — a szédelgésnek: azon eset, mely a lipi-k-pakraczi takarékpénztárral megessett. E pénztintézet ugyanis, 1881-ben alakult, de oly fölületes és lelkiismeretlen vezetés alatt állott, hogy szabályszerű mérleget, főnállási ideje alatt egyetlenegyszer sem állított ki, s ennek következtében a folyó évben már a tönk szélére jutott s ugyanarra megbukott, hogy részvényesei minden befektetett pénzüket elvesztették. — Megyénkben is vannak többrendbeli pénztintézetek, ezek részvényeseinek érdekében tehát a törvényesabta évi mérleg kibocsátása és hirtalpigal való nyilvánosságátétele nagyon is kívánatos, hogy az intézetek iránt a részvényesek bizalma föntartassék és fokoztassék. Igaz ugyan, hogy a törvény rendelteté szerént: mérlegeiket közölni szokták pénztintézeteink a hivatalos Budapesti Közlönyben, de ennyit a közönség irányában még kevesnek tartunk: mert az évi mérleg rendes számtételeiből csak homályos s a legtöbb esetben épen nem áttekinthető tájékozást szerezhetnek a részvényesek; de még ha volna is a mérleg átértéséhez némi szakismeretük, még akkor is fönnáll a kellő tájékozásnak azon föbb akadály, hogy a hivatalos Budapesti Közlönyt a lehető legkevesebb ember olvassa az országban. Igen helyesen rendelte hát a törvény azt is, hogy a hivatalos hirdetések — s így az évi mérleg is — a Budapesti Közlöny helyett — a vidéki és helyi érdekű lapokban hozassanak a nyilvánosság elé. Tegyük hát ezt Barsmegye pénztintézetei is: saját részvényeseiknek érdekében, kik a megye jelenlegi két hírlapja útján előbb és könnyebben áttekinthetik az évi mérlegeket, mintha azok a sokak által nem is ismert hírlapokban közöltetnek. De legyenek e mérleg helyi lapjainkban minél világosabb és oly áttekinthető modorban közölve, hogy azokat a legtöbb részben laikusokból álló részvényesek is átérthessék. E mérleghez különben mi is hozzászólni kívánunk, midőn azokat helyi lapjainkban közöltetni szükségesnek — és az illető pénztintézetek iránti bizalomkeltésre elkerülhetetlennek mondjuk.

— Hymen. T a r e z a l i Dezső, Beszedits Sándor helybeli könyvkereskedő-céleg ügyvezetője jegyet váltott P a u h e r Vilma urhölgygyel, P a u h e r Dániel nagyváradi könyvkereskedő kedves leányával.

— Kereskedőink figyelme! A házaló-kereskedés mind nagyobb tért kezd foglalni városunkban s

Tárcza.

Hosszu, kinos éjjel...

— Várkonyi Dezsőtől. —

Hosszu, kinos éjjel, magányos szobámba'
Végsőt lobban mécesem búsa, halavány lángja.
Hosszan eltűnődöm fáradt nyoszolyámon,
Míg ölelő karral elringat az álom.

Álmodám, hogy némán, kiterítve, holtan,
Csöndesen nyugodtam gyászos koporsóban.
Néhány viaszgyertya bushalavány lángja
Libegett-lobogott ravatalom mellett,
Egy titkos ígélet bűbájos varázsa
Lekötve tartá e nyughatatlan lelket.

S egyre nyílt az ajtó, látogatók jöttek
Megnézni utószor halvány, hideg arczom,
Hangjukról ismertem egytől-egyig őket,
Sokszor oly jól esett volna fölkapzagnom.

Jöttek a rokonok, egyik-másik sirva:
„Hiszen egy-két könnyet megérdemel végre,
Hadd szálljon siratva legalább a sirba,
Kire annyi átkot szórtak életbe!”

Aztán jóbarátok, ismerősök sorba
Egymás között lassan suttogtak, beszéltek:
„Szegény, kár volt érte ilyen ifju korba”...
Lám a könnyelműség, kicsapongó élet!...

Végre távoznak és én úgy örültem,
Hogy megszabadultam tőlük mindörökre.
Egy bágyadt őszi légy zúmmogott körültem:
„Még csak ő nem volt itt, óh ha ő eljőne!”

S ismét nyílt az ajtó, t e léptél be rajta
Félve, lopva, halkán, hűtlen boldogságom.
Vajjon a szájalom, vagy az önvád hajta,
Hogy érted borult rám az örökös álom?...

Oh, ha idejőne, oh, ha rám borulna,
Csak egy csókot nyomna lehunytt szempillámra,
Érzem, az ígélet varázsa széthullna,
S halvány, hideg ajkam fölmosolygna rája!...

... S bánatos, remegő sohajra nyílt ajkad.

Töprengő fájdalom rezgett hangod árnyán:

„Oh, a leveleim, miket hozzá irtam,

Istenem — Istenem, jaj csak megtalálnám!...”

Hunyady László gróf fölolvása.

Az orsz. régészeti és embertani társulat múlt héten tartott évi közülését érdekesség tekintetében nagyban emelte gróf H u n y a d y László, Léva-kerti leti orszgy. képviselő értekezése, melyben a b e l g r á d i n e m z e t i m u z e u m o t ismertette.

Az előadó gróf szerint: A szerb muzeum abban a házban van, melyet Anastasia Misa örnagy ajándékozott e célra. A muzeum ma még a kezdetlegesség jellegét viseli magán. Képtárában néhány olajfestmény van, melyeket nem annyira értékük tesz becsessé, mint azon szabadsághősök emléke, kiket ábrázolnak, s kik e század elején küzdöttek a szerb szabadságért.

A régészeti tárgyakat illetőleg: a kőkorszakból néhány szerszám, a bronz korszakból több ütő és vágó eszköz, mint kard, kopja, tü, karperecz sat. van. A klaszikus Görögország igen gyéren van képviselve, a római régiségek azonban, mint sárványok, terakotta-téglák, edények, bálványok stb. már nagyobb számban találhatók s leginkább Szerbiában kerültek napfényre, habár rendszeres ásatásokról ott még szó sem lehet.

Fölötte érdekes a muzeum ezüst-gyűjteménye, melyet értekező tüzetesen ismertetett. A római éremgyűjtemény is majdnem teljes s a későbbi császárok korából több ritka példányt mutat föl. Érdekesebb tárgyak még egy vasalarez az egész fejre s egy rézalarez csupán az arcra; továbbá B r a n k o v i c s György idejéből két harang s a híres szerb deszpotának egy, vérvomokkal telt kardja.

Az arany régiségeket 1875-ben a kultuszminiszter ajándékozta a muzeumnak; mi a magyarhoni régiségeket illeti, néhány arany és ezüst pénzen kívül alig van valami.

A muzeumnál azonban érdekesebb a belgrádi vár, a régi híres N á n d o r t e h é r v á r, mely bátyáival és tornyaival ma is abban az állapotban van, amint K a p i s z t r á n János hadai elhagyták; még a bástya is megvan, melyről D u g o n i c s a tatárral együtt levette magát. Legjobban meg van őrizve a híres mély kut, mely a föllegvár tetejéből a Duna

vízszinég szolgál le s mely úgy van építve, hogy lóháton is lehet bele menni s melyből lovakon hordták föl a vizet. A Duna és Száva beömlése, az alsó várban még állanak. III. Károly építményei s több kapu megőrizte régi magyar elnevezését.

Fölolvás az értekezés végén köszönetet mondott I. Milán szerb királynak, kinek meghagyása folytán boesajtottak az adatok rendelkezésére. (Eljenzés)

Az érdekes fölolvásért az ülés elnöke köszönetet szavazott a fölolvásó grófnak, ki a régészek figyelmét Belgrád felé irányította. (B.—H.)

Gondolatok a nőkről.

— Farsangi fejtőredekem. —

Ita: Garçon Pista.

Itt a farsang. Megházasodjam-e?...?...

Eh, rádom a fejemet! — Így gondolkodtam a minap midőn e tépelődéseim között egy névtelen levél kíséretében egy könyvet hozt be szobámba a cseléd. — Ki küldte?, máig se tudom, de a könyvet jónak láttam elolvasni, mert a nőkről közmondásokat tartalmazott spanyol nyelven írva. Egy könyv, mely a forró égőv szép hölgyeiről, a tüzes spanyol szennőrákról ír, nem érdektelen. Így gondolám s házasulói jóindulatomban érdeklél fogtam az olvasáshoz, melyből idézek a Barsban is egynehány közmondást. Ime:

„Rut ember hamar kap szép asszonyt. —

A szerelem a szamarat is átkergeti a tűzön. —
A házasság olyan zsák, melyben 99 vipera és egy angolna van. —

Minél jobban szeretünk, annál nagyobb bolondok vagyunk. —
Az ember egy darab asszonyka nélkül olyan, mint egy öszvér teher nélkül. —

Olyan asszonyt válassz, aki még nem oly öreg, hogy az ebédnél csevegjen, s aki nem oly fiatal, hogy mindig mosolyogjon. —

A menyegző napja az utolsó nap, gondok nélkül. —

Jobb egy szegény ember leányát, mint egy gazdag ember cselédjét venni nőül. —

Inkább öreg emberhez menni, mint vén leánynak maradni. —

A férfi bors, mely a nyelvet eszi; az asszony hagyma, mely a nyelvet és szemeket eszi. —

Az első asszony istentől, a második embertől, a harmadik ördögtől származik. —

azt hisszük, a vidéken sines ez másképen. Az ambuláns Merkurók szelvényben barangolják be az utcákat és házakat, a megalkudott „potom árért“ nyakába sózzák a hiszékeny közönségnek a „putton-magazin“ tartalmát, mely előbb-utóbb „drága silányságnak“ bizonyul. Így szedik rá a közönséget s így teszik illuzióriussá a kereskedői testületet, mely utóbbi pedig aligha vallaná a puttonos svindlereket kollégáknak. A közönség naiv rászédhetőségét nem csodáljuk, a közönség mindig ilyen volt és soká ilyen marad; de igcnis csodáljuk kereskedőink téltenségét, hogy megtürik e szédelő humberg-frátereket, kik a pénzt kizsákmányolják a községekben, s ezek közterheinek viseléséhez egy fillérel sem járulnak, mert adót nem fizetnek, megfizeti hát helyettük más: a közönség s a kereskedői osztály. — Mi jobb szeretnők, ha pénzünk nem vándorolna ki a „bolygó-üzerekkel“ s ha ezek helyett helybeli, jóléti kereskedőinkre volna utalva lakosságunk. A vándor-üzletek korszaka rég lejárt, ilyenek ma már csak szégyent és kárt okoznak; ezek kikerülése végett lépjenek hát föl erélyesen kereskedőink s szüntessék be a házalást hatóságilag! Sőt ezt tenniük miniszteri beavatkozás igénybevételével is lehet, van rá példa nem egy helyen az országban!

— **Tűzoltóink bálja.** A lévai önkéntes tűzoltó-egylet f. évi februárhó 10-én, Léván, az Oroszlán-vendéglő nagytermében zártkörű táncestélyt rendez, melyből a tiszta jövedelem szerelvények beszerzésére fordították. Belépti díj: személyjegy 80 kr, családijegy három-személyre 1 frt 80 kr. Működő tag saját személyét illetőleg fél díjat fizet. — A kibocsájtott meghívók másra át nem ruházhatók. — A multság esti 7 órakor veszi kezdetét. — A tűzoltói hasznos intézmény fölkarolása nyílt jelen béli alkalmat ajánljuk a nagyközönség pártoló figyelmébe.

— **Léva város összes lakossága** volt a multévi statisztikai kimutatás szerint 6882; mult évben beköltözött 297; született 276 — összesen 7455. Ebből levonva az elhaltak és kiköltözöttek számát — és pedig: elhalt 159, kiköltözött 38; eszerint tehát a szaporulattal együtt a város összes lakossági létszáma 7258.

— **A testvérgyilkosság** egyik borzasztó példáját képezi azon eset, melyet G h y m e s r ö l tudat velünk egyik leveleznök, hol e hó 20 — 21 közötti éjen Borbély Mihály meggyilkolta bátyját, Borbély Benedeket, kivel az ottani kore-mában pálinkázás közben összeszólalkozott. A korábban hazatért öccs rálesett bátyjára s ezt hazatértekor egy karóval leütötte, maga pedig a szomszédba illant; a leütött testvér nemsokára föleszmélt s öccse után indult, ki most egy konyhával állott elő s azt oly brutálisan dofte bátyja hasába, hogy belei azonnal kifordultak s a reggel igénybevett késő orvosi segély után másnapra meghalt. A gyilkos testvért már elfogták a csendőrök.

— **Bendőri statisztika.** Léván az 1883. évben szolgálatra bejegyeztetett 478 eseléd; sorhadbeli katona nyilvántartásra való bejegyzés végett jelentkezett 277, honvéd 101, — összesen 378. Koldulás és igazolvány nélküli csavargás miatt e város terétéről kiutasított, illetve eltolonczoltatott 168.

— **Jégzajlás a Garamon.** A Garam-folyón megindult nagymérvű jégzajlás több helyen jelentékeny károkat okozott. Így a f. hó 25-én több malmot rongált meg, melyek közül kettőt G a r - S z e n t g y ö r g y ö n és egyet F e i s ő V á r a d o n oly heves rohammal támadott meg, hogy a nevezett malmok hajóit és kerekeit teljesen szétmorzsolta.

— **Folyó évi januárhó 7-én** Léván tartott baromvásárra behajtatott szarvasmarha: 1100 drb. ló: 140) drb. sertés: 57 drb. kecske: 10 drb. szamár: 7. Ezekből eladott szarvasmarha: 380 drb., ló: 150 drb., sertés: 22 drbt, kecske: 4 drb., szamár: 3 drb.

— **Botrányos visszaélést** követnek el némely fuvarosok a báthi-uteza egyik koresmája előtt, hol minden tartózkodás nélkül etetik lovaikat a közönség részére készített gyalogjárdán s így kénytelen a közönség sokszor a legnagyobb sarat gázolni az uteza közepén. Minthogy az itt etetni szokott állatok halomra gyült trágyája a kellemetlen kigőzölgésekkel az uteza levegőjét is inficziálja: fölülte kívánatos volna egészségi szempontból is, erélyes intézkedés által épügy elejét venni e lábrakapott botrányos szokásnak, mint eleje vétegett ennek a Szabadhoz címzett koresma előtt a cigány-utezán. — (E beküldött sorokat ajánljuk erélyes kapitányunk figyelmébe. — Szerk.)

— **Rövid hírek.** — **Időjárás:** a jövő hétre általában szeles, majd esővel, majd hóval váltakozó, enyhe időt várhatni. — **Az új képviselőválasztások** — a kormánytól kiszivárgott hírek szerint — már májushóban fognak megejteni az országban. — **Drága botrányok** voltak azok a zágrábiai, mert a horvát országgyűlés legutóbbi ülészaka alatt fölmerült kihágások az allami kincstárnak 40,000 frtnyi költséget okoztak. — **A világ legnagyobb szőlőtelekéje** Georgina államban van, E-Amerikában. Ezen töke még csak 18-éves, de hosszúsága máris 1/4 angol mértföld, évi termése pedig megtölt öt kocsit. — **Egy ember hibájért** heten lakoltak a fővárosi vámbivatalban, hol egyik tisztviselő által elkövetett visszaélés miatt 1 pénzügytanácsost, 3 titkár és 2 fogalmazót máshová helyeztek át, 2 díjnokot pedig végleg elbocsájtottak. — **Az új ötvenforintosokat** febr. 15-én bocsájtják forgalomba; e bankjegyek alapszíne kék, barna ezírfázattal szegélyezve, egyik oldala magyar s a másik német szövegű. — **A magasarku cipők** divatja lejárt, most már a nők is alacsony és széles ísarokkal viselik cipőiket Párisban, honnét ez újabb divat hozzánk is el fog terjedni. — **A régi magyar királyok** fejedelmek és vezérek tetemeinek összegyűjtésére, azoknak a budai Mátyás-templom új kripiájában leendő elhelyezése végett, élénk mozgalom indult meg az illetékes körökben. — **A m. kir. dalmú-színház,** mely ez év nyarán fog megnyitni, már csaknem készen és fölszerelve áll; az eddig ráköltött költségek összege: 1.914,239 frt, mely osz szegből a vasalkatrészekért 122,215 frt, a díszfestészetért pedig 28,886 frtot fizettek. Az építésre előirányzott 2.722,239 frtból még rendelkezésre áll 808,147 frt.

— **Apróság.** A legújabb munkatárs. A mult évben egy armaróthi vidéki egyén által írott könyvecske került ki sajtó alól; e könyvecske szerző a meggyében derült hangulattal olvasta a közönség. Ugyanazon egyén most lapunkhoz ajánlkozik fizetéses munkatársul, de mi csak úgy fogadjuk el ajánlatát, ha olvasóink általános szótöbbséggel ajánlani fogják. Bemutatásul itt közlünk egy részletet az új munkatárs verseiből, mit kóstolólul küldött be hozzánk:

Nézz ide csak...
Nézz ide csak rózsá-bimbóm,
De mi az mind, amit itt látsz?!
Szépséges kis galambom;
Potomság az, rózsáim;
Csukát fogtam, sonkát hoztam:
Most nézz ide, most vigyázz jól
Menyegzőre angyalom!
Édes szívem, tubiczám!

Itt a párta, ott a láda:
Itt a kék ég, ott a félhold
Tulipántos ágyaddal;
S a ragyogó csillagok!
Itt a cigány, ott a násznép:
Itt a csárda, ott a sentés:
Örömapa-s anyával.
S a keringő leányok!

Itt a kártya, s a bőrkulacs:
Jer ide hát a keblemre, —
Igen finom ó-borrall;
Kedves rózsám szaporán;
Ott a kalács és sült csirke:
Járjuk el és mutassuk meg:
Még párolgó cipőval.
Hogy mi értjük igazán!

Közönség köréből.

I.

Idylli élet Ar-Maróthon.

Ar-Maróth, 1884. január 22.

Képzeld, t. szerkesztő ur, hogy nyár van, a nap forrón süt, óriási porföleg emelkedik az országutakon, mely pedig egyetlen sétatelyle Ar-Maróth kis-közönség publikumának. A lakások — (beleértve azokat is, melyeket a nemes gróf Migazzy Vilmos orsz. képviselő — istálló-, magtár-, pajta-, szü-, magazinból tákolt össze s fővárosi tarifák szerint szózt a nyakunkra) — penészes és nedves voltuknál fogva óva intenek a bennmaradástól.

Hát kérem, képzelje, mit tesz ekkor s hová megy a közönség? hát, hát... sehová, azaz: be a szobákba, szalónokba (?). De vannak oly vállalkozó hölgyek is, — még pedig színe-java a mi hölgyközönségünknek, — akik azon hitben, hogy isten a friss levegőt nemcsak a kékvérűek számára teremtette, — beteszik lábukat gróf Migazzy Vilmos honatyai parkjába; de azután van is ám lótas-futás, megbotránkozás!

Kiadatik rögtön az ukáz, hogy Öméltóságai nem engedhetik meg, miszerint nem „ember“ — akarom mondani: i d e g e n e k — a parkba menjenek. — Ez így volt a nyáron s ép ma történt meg a másik eset, hogy jön egy mihaszna kertész-bojtár, hogy a „pán gróti“ nem engedi meg estefelé, midőn az udvar visszavonult, hogy a jégen koresolyazzék valaki. A hölgyek elpirultak s rohantak a jégről, a bátrabbak, t. i. a deli

ifjak megálltak „rendületlenül“; de inas jó s pihegve szól: a „Herr Graf“ mindenkit bezárat, ha rögtön nem pusztulnak ki innen! „De már ez mégis...“ — mondták a jó fiúk, s im rohan az „Obergärtner“, hogy... stb. stb.; — ez bizonyosan azt a hirt hozta, hogy a „Herr Graf“ fölakasztat mindenkit, legyen az ügyvéd, bíró, hivatalnok stb., ha azonnal nem pusztul a népség.

És elment mind, egytől-egyig. S eszünkbe jutott, hogy mily jó volna, ha Léván volnánk, ott bizonyosan tekintenének arra a kékvérűek, hogy intelligens emberrel hogy kell bálni; hogy az a sok, ide vesztegelni kénytelenített intelligens család: hölgyek s férfiak más bánásmódot érdemelnek akkor, midőn részint követválasztások, részint, midőn a megye székhelyévé Lévát akarták tenni, azt a mézes madzagot huzgálta a gróf a művelt közönség ajkán, hogy parkját, kastélyát — s mit tudom én, még mit nem — a művelt publikumnak följajánl. — Jövöre bővebben.

Födemesi B.

II.

Köszönet nyilvánítás.

Alulírott, tiszteletteljes köszönetemet s hálámat nyilvánítom ki N o v o t n y Mariska tanárnő öngyűgának, ki nyomorúságom enyhítésére távoli lakásáról, Csik-Szeredáról kegyes volt egy forintot adományozni. Léva, 1884. jan. 23.

Szenesy József.

Irodalom és művészet.

A **Kiállítási Lapok** 3-ik száma megjelent a következő változatos és szakszerű tartalommal: A háziipar a kiállítás. — A kiállítási építkezések. — Az iparos „qualifikáció“ Ausztriában. — T á r e z a : A hajról. (Findra Inrétől.) Kiállítási krónika: Határidő-meghosszabbítás. Térdij-lezállítás. Vidéki hírek. Turini orsz. kiállítás. Mexikói kiállítások, stb. Svéd vetőmag az amszterdami kiállítás. A német franciaia iparláboru. — A tojás a világpiacozon. — Különtélek. — Bejelentések a budapesti helyi bizottságnál. — Csoportbiztosok. — Hirdetések.

A **Regényvilág** újabb megjelent hat füzetében az új évfolyam megkezdett három nagyobb regény tovább folyik. — Jókai „A cigány báró“ ban az elragadóan szép képek sorozatát tárja föl előttünk s utólrérhetlen fantáziájával mesés világokat nyit meg. — Beniczky-Bajza Lenke regénye számról-száma érdekesebbé válik, annál is inkább, mert benne társadalmi kérdéseket a szerelem csillag szálalával ügyesen tud összefogni. — Robida „Száz év mulva“ ez munkájában újabb és újabb dolgokról vonja le a jövő titokzatos leplét. Nencsak szerencsés humorral, de szellemes satyrával dolgozik, midőn a mai viszonyokat paródiálja, hol ez egyes osztályokban misztereket, alispánokat, szolgabírókat nevelnek. A tárczarovatban Cautle Mendés a franciaia irodalomból szolgáltat valóságos gyöngyöket. „Fekete ördög“ pedig sokkal régebb „ördög“ már a Regényvilágnak, mintsem itt még nagyon kellene ajánlanunk. Női körökben ugyancsak érdeklődnek kilette iránt, mert a nők mindig kíváncsiak arra, aki őket és szívüket oly igen ismeri. A Regényvilág előfizetési ára negyedévre 1 frt 95 kr; félévre 3 frt 90 kr. Mutatványt azonnal megkeresésre szivesen küld a kiadóhivatal: Kévtel-testverek könyvtárával Budapest, IV. váci-utca 11. sz.

A **Gazdasági Mérnök** című művelet: és műszaki hetilap ezévbén 8-ik évfolyamába lépett, s ez egyik legjobb bizonyítéka a lap életvalóságának. A tágkörű szakismerettel szerkesztett lapnak célja: a mezőgazdasági és műszaki ismeretek terjesztése és fejlesztése, különös tekintettel hazai viszonyainkra és a gyakorlat igényeire. Ennek megfelelőleg kiterjeszkedik: a gazdasági, valamint a mérnöki és építészeti, gyár- és műipari szakma minden ágaira. Megjelen minden létén: esütörtökön, k é p e k k e l s szakszerű rajzokkal gazdagon és állandóan illusztrálva; közöl ezenkívül a r e z k k e p e k e t is a gazdasági, technikai és ipari szakma jelesebb művelői sorából. Előfiz. ára: egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr. Kiadóhivatal: Budapest, IX. ker. csillag-utca, 8. sz.

Nyilttér. *)

Itéljetek magatok.

Mily gyakran vonakodunk valamely gyógyszer megvételétől, a melyet pedig mindenki magasztat. És ugyan mért van e tartózkodás? Egyszerűen csak azért, mert nem akarunk haszontalan kiadást tenni, bármily csekély legyen is az. De itéljetek magatok, hogy egy 70 krnyi csekély kiadást lehetett volna-e jobbra fordítani, mint a következő esetben:

„Miután 12 évig székrekedésben s az ezzel járó fájdalommal szenvedtem, és sehol segítséget nem találtam, pedig fürdőket is használtam, egészségem helyreállítását egyedül Brandt R. gyógyszerész svájci labdacainak köszönöm. Azok használata óta a legjobb egészségem van, mit ezennel bizonyítok. — Kelt jun. 12-én, az eisenorfi üvegutában, Weissensulz mellett, Csehországban Barile M. fő-üvegfüvőmester.“

A labdacok valódiságára nézve ügyelni kell, hogy a doboz címülapja Brandt Richard aláírásával s a fehér kereszttel vörös mezőben el legyen látva.

Szerkesztői üzenetek.

P a r m e n i o - n a k , Bizalmas kérdésére feleltünk im ez: A czimben rejltó alapeszme nincs következetesen kidomborítva, a finale pedig épen nem korollárium annak. Talpraesett eszme s annak következetes és megkapó részletleken kioldozása: ez a fő-szabály egy jó tárczacikkrel; holott az ellenmondások és homályosan festett részletek mindig csökkentik az ethikai jó benyomást. S így e ak csodálnunk kell, hogy e dolgozatában élénknek bizonyult színező képességét itt-ott eltérő irányban használta föl; ennek okát abban találjuk, hogy a fölveti eszme önt magát sem hatotta át egészen. Vegye ezt jóakaratu tanácsul s írjon eszerint: és meglátja, hogy élvezeteset fog adhatni.

„O l a j á g .“ Homályos tendenciájú ezikkéből nem értjük meg: voltaképen miről ír és minek akar használni, vagy ártani? A dolog velejét sejtjük ugyan, mert imkorodora nem új előttünk, de a közönség valószínűleg még s e j d i t e n i is alig volna képes.

T.—D. urnak. Az átdolgozott ezikkre is ugyanazt mondhatjuk, mint elődöre, mert bizony ugyazólván semmi változtatás nincs rajta. Pedig az ön által vélt akadály miatt javítható volna, mert dolgozata határozottan „elbeszélés“, vagy, ha úgy tetszik: „beszély“, nempedig „rajz“. Rajzban csak egy jelenetet, egy motívumot írunk le alkalmas színezéssel; itt tehát nem lehet idő- és térváltoztatással írni, mint a „beszélyben“ szokás. Kézirata rendelkezésre áll.

*) E rovat tartalmáért nem felelős a Szerk.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Holló Sándor.**

296. sz.

Bars megye alispáni hivatalától.

Pályázat

két közigazgatási fogalmazói gyakornoki állásra.

Barsvármegye törvényhatósági bizottságának 10/1883-ik számú végzése alapján: a bars-szentkeresztii és verebélyi szolgabírói hivatalnál üresedésben levő

fogalmazói gyakornoki állásra

ezzel pályázat nyitattik.

Ezen állással egybekötött tiszteletdíj évi 300 frt és 60 frt lakbér; — az első havonként, az utóbbi évnegyedenként előleges részletekben fizetetik.

A pályázati kérvények f. évi február hó 15-ig Bars megye alispáni hivatalához beadandók.

A pályázati kérvényhez — ezen állásnál megkívántató és az 1883. évi I. t. cikkben körülírt, képesítést igazoló bizonyítvány csatolandó.

Kelt Aranyos-Maróthon, 1884. évi januárhó 8-án.

11. 3-2.

Rudnyánszky Titusz,
alispán.

Előfizetési fölhívás

„ÁRLEJTÉSI KÖZLÖNY”

X. évfolyamára.

Egyedüli s legrégibb, tehát különösen a külföldön is a legelterjedtebb közlönye az összes magyarországi és a honi vállalkozókat érdeklő ausztriai, horvátországi, boszniai s külföldi árlejtéseknek, a melyek mindennemű műszaki munkákra, ipítésekre, kész áru és mindenféle munkaszállításokra (minden szakmájú gyáros, iparos, kereskedő pályázataival) adás-vételekre, bérletekre stb. vonatkoznak s hivatalos és magán, de mindig első forrásokból merítettnek.

Kizárólagos közlönye az összes hivatalos árlejtési kiírásoknak, amelyek e szaklapban a legkimerítőbben közöltetnek s melyek mellett ezenfölül az előfizető gyors és pontos információkat is kap kívánatra a szerkesztőségétől.

E szaklap minden számottevő műszaki irodában, gyárban, ipartelegen és műhelyben nélkülözhetetlen s mindennemű hirdetésekre nézve éppen elterjedtségénél fogva a legjobban ajánlható.

Előfizetési ár:

1 évre	6.— frt.
Félévre	3.— ”
Negyedévre	2.— ”
Előfizetési pénzek és megrendelések intézendők az	

12. 12-6.

„Árlejtési Közlöny”
kiadóhivatalába, Budapestben, Bálvány-utca 3.

Házbérleti hirdetés.

Léván, a Szappanos-utczában lévő

BABUSIK-féle HÁZ,

mely 4 szoba-, konyha-, eselédyszoba-, éléstár-, koesi- és faszin-, pincze- és egy nagy kertből áll,

f. évi május 1-től bérbeadandó.

A bérleti föltételek a tulajdonosnál megtudhatók. 13. 3-1.

HIRDETMÉNY.

A Bars-szent-keresztii püspöki uradalom főbérnökségénél
300 p. mérő, vagy 150 m.-mázsa tiszta „lennek” van eladó.

Az ár iránt fölvilágosítást ad

Bars-szent-keresztén

14. 3-2.

A püspöki uradalom főbérnöksége.

Sörraktár.

A regálejog bérlejtének, Kramer Adolf urnak kőbányai, márcziusi-, ászok-, kettős-, és másféle

sörök raktárát

januárhó 1-je óta Léva és vidéke részére:

Priszner B. L.

vette át, kinél Léván a „Magyar Kertész” vendéglő szomszédságában mindennemű

butella-sör

a legjutányosabb árak mellett kicsinyben is kapható. 15. 3-2.

16.

MEGHIVÁS.

A kumárom-vidéki takarékpénztár részvénytársaság

XI. évi rendes közgyűlését

ez év februárhó 3-án, délelőtt 10 órakor üzleti helyiségében tartandja, melyre az intézet részvényesei tisztelettel meghívotnak.

Tárgyai:

- I. Az igazgató-tanács jelentése a lefolyt üzletév eredményéről és javaslata a fölügyelő-bizottság jelentése alapján, az alapszabályok 80. §-a értelmében.
- II. Az alapszabályok 54. §-a értelmében teendő indítványok.
- III. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére 2 tag választása a részvényesek sorából.

Weisz Lipót, alelnök.

Mérleg-számla

1883. december 31-én.

V a g y o n	Osztr. ért.		T e h e r	Osztr. ért.	
	frt.	kr.		frt.	kr.
Pénzkészlet 1883. decz. 31.	28945	80	Részvénytőke	100000	—
Váltó-táreza	935915	68	Betétek és ezek tőkés. kamat.	1130135	05
Jelzálog-kölesönben	285581	—	Tartalékalap	8635	06
Zálog-előlegben	10315	35	Különleges tartalékalap	7000	—
Ertékpapirokban	14465	—	Nyugdíjalap	2914	84
Folszerelésben 10% levon.	5711	40	Előre bevett váltókamat	9103	23
Jelzálog kamathátralékban	2626	38	Elnökség, igazgatóság, fölügy.	4324	14
Zálog	162	45	biz. és tisztvis. részilletékei	620	72
			Jótékony czeleokra	21000	—
			Osztalékra	21000	—
	1283723	04		1283723	04

Forgalom: 9.329,404 frt 22 kr.

Ányos Lajos, Hefler Szilárd, Kálmán István,
pénztárnok. igazgató. könyvelő.